

Ameriški film **„SEDMI KRIŽ“**

Podatki:

Scenarij: Helena Deutch.

Režija: Fred Zinneman.

Igralci: Spencer Tracy, Signe Hasso, Hume Cronyn, Ray Collins.

Proizvođača: Metro-Goldwyn-Mayer, 1944.

Zgodba: V enem med neštevilnimi lagerji, kamor je strpal nazizem svoje nasprotnike, se je dogovorilo sedem ujetnikov za skupen beg. Ko pobegnejo, pripravi lagerska uprava sedem križev, kamor bodo begunci obešeni, ko jih znova ujamejo. Po okolici lajerja se začne gonja za begunci, ki skušajo doseči mesto, kjer jih čakajo prijatelji, ki jim bodo pomagali, da bodo pobegnili v inozemstvo. In križi se polnijo. Toda ne vsi, kajti enemu se posreči beg, čeprav mu je Gestapo tik za petami. Srečal je sredi sfanatizirane množice, ki gre za njegovo sledjo kakor pes, ljudi, ki niso pozabili, da je človek in ga rešijo ter povežejo z ilegalno organizacijo, ki ga spravi na varno.

Taka je zgodba v skeletu, ki ga polni

vrsta drobnih slik in dogodkov, kateri naj dokažejo in utemelje vero, da ostane v ljudeh kljub propadu srčne kulture še določen odstotek srčno dobrih ljudi. Prav iz tega raste v filmu nekak zdrav optimizem, ki daje gledalcu zaupanje, da je možno ozdravljenje, da je kljub vsem zablodam v človeštvu še toliko dobrega in to tam, kjer ne bi pričakovali, da moremo verjeti, da bo človeštvo le doseglo razumevanje humanosti, čeprav ga maličijo zverinske nakaze fašizma.

Slika je močno sugestivna, čeprav zaide včasih v sentimentalno olepšavanje, pač zato, ker se je producent bal, da bi preveč realistična podoba gledalce odbijala. Dejanje je zapleteno po tehniki detektivskih filmov, čeprav je prav zaradi tega nekam razbito, ker je premočrtno pa se zaradi tega okolje in osebe, ki nastopijo, nenehno menjajo, kar moti gledalca. Nastopajoče osebe so dobro podane po svojih tipičnih maskah in v igri prepričljive.

Zaradi močnega optimizma moramo šteti film med prav dobre in ga priporočati v ogled.

P. B.